

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **M. S. N.**,
nar. ,
státní příslušnost: Vietnamská socialistická republika,
bytem v ČR ,
zastoupen advokátem Mgr. Ondřejem Fialou,
sídlem Václavské náměstí 808/66, Praha 1,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**, Odbor azylové a migrační
politiky,
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2022, č. j. OAM-697/ZA-ZA11-HA13-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná dle § 10a odst. 1 Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) a řízení bylo podle § 25 písm. i) téhož zákona zastaveno.

2. Žalobce namítá nedostatečné posouzení jednotlivých důvodů pro udělení azylu a doplňkové ochrany. Žalovaný nedostál povinnosti dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), nedostatečně zjistil skutkový stav věci, respektive tento stav vyložil nesprávně a v rozporu se skutečností a došel ke zcela nesprávným závěrům, v důsledku čehož nesprávně konstatoval, že nebylo prokázáno splnění podmínek pro přiznání některé z forem mezinárodní ochrany. Nesprávné posouzení se nejostřeji projevuje ve vztahu k (ne)udělení azylu podle ust. § 12 zákona o azylu, humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu a ve vztahu k (ne)udělení doplňkové ochrany podle ust. § 14a zákona o azylu. Odůvodnění napadeného rozhodnutí nesplňuje požadavky dle § 68 odst. 3 správního řádu, je nesprávné, nezákonné a nepřezkoumatelné. Žalovaný pochybil, když žádost posoudil jako nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Žalobce namítá, že nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení podle § 25 písm. i) zákona o azylu, neboť žalovaným aplikovaný důvod pro zastavení řízení v žalobcově věci nebyl dán. Žalobce má za to, že v rámci řízení o opakované žádosti uvedl nové skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, a sice fakt, že žalobci ve Vietnamu zemřeli rodiče, že ve Vietnamu nemá pojištění a že tam nemá kam se vrátit a zároveň uvedl nové skutečnosti stran svého zdravotního stavu. Naproti tomu v České republice má svou veškerou rodinu a prožil zde celý svůj aktivní život. Tyto skutečnosti svědčí o tom, že žalobci hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu, kdy jedním z důvodů pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a je vážná újma spočívající v rozporu vycestování cizince s mezinárodními závazky České republiky. Při uvážení žalobcovy rodinné situace by v případě vycestování bylo narušeno jeho právo na respektování rodinného a soukromého života dle čl. 8 Úmluvy o ochraně a lidských práv a základních svobod. Žalovaný měl využít diskrečního oprávnění podle § 11a odst. 4 zákona o azylu a opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit jako přípustnou, a to především s ohledem na délku žalobcova pobytu na území. Žalobce na území pobývá již 40 let. Žalobce v České republice žije již od roku 1982 a má zde veškeré rodinné zázemí. Na území České republiky žijí obě jeho děti, syn nar. 1997 a dcera nar. 1996, oba pobývají na území na základě povolení k trvalému pobytu. Návrat do vlasti, kde již nemá žádné zázemí, by pro žalobce znamenal zásadní rozvrat jeho dosavadního života a odříznutí od rodiny. Napadené rozhodnutí je nezákonné, ve výroku rozhodnutí není uveden odkaz na důvod nepřipustnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Postupoval v souladu se zákonem o azylu a jednotlivými ustanoveními správního řádu. Poukázal na institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a uvedl, že v posledních letech nedošlo v zemi původu žalobce k žádné změně, která by mohla ve vztahu k osobě žalobce představovat novou skutečnost ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu nebo by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu či že by mu hrozila vážná újma podle ust. § 14a zákona o azylu. Ve smyslu § 10a odst. 2 téhož zákona pokud je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany. Azylová procedura neslouží k úpravě rodinných či obdobných vazeb. Mezinárodní závazky (zejména pak čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod) neukládají státu všeobecnou povinnost respektovat volbu osob

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

ohledně země jejich společného pobytu, nebo snad napomáhat rozvíjení vztahů mezi nimi. Zda dojde k zásahu do soukromého a rodinného života žalobce, je řešeno zejména v řízení o správním vyhoštění dle zákona o pobytu cizinců, a nikoli v řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany v režimu zákona o azylu (usnesení NSS ze dne 12. 5. 2016, č. j. 5 Azs 29/2016-19). Skutečnost, že zde žalobce pobývá mnoho let, je jeho svobodné rozhodnutí a za tuto dobu si již mohl upravit legální pobyt. Žalovaný je přesvědčen, že se všemi tvrzeními žalobce vypořádal dostatečným způsobem, přičemž tyto neshledal relevantními k opětovanému meritornímu posouzení jeho žádosti. Žalovaný je názoru, že zhodnotil žádost žalobce jako opakovanou v souladu se zákonem a není důvod vést s žalobcem standardní azylové řízení. Nesouhlasí ani s názorem, že by vydané rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné.

4. Z obsahu spisového materiálu, vyplynuly následující, pro rozhodnutí podstatné skutečnosti:
5. K žádosti žalobce sdělil, že není žádného politického přesvědčení, nebyl nikdy členem žádné politické strany, nemá žádné náboženské přesvědčení. Je rozvedený a má dvě děti, které obě žijí v Praze a mají zde povolen trvalý pobyt. Do ČR přicestoval v únoru 1982, je zde nepřetržitě s výjimkou dovolené ve Vietnamu v roce 2003. Má více než 10 let vysoký krevní tlak, bere na to léky. V roce 2014 byl na operaci očí, ale ta nepomohla a na levé oko nevidí, nijak to ale neřeší. Jinak je zdravý. Důvodem žádosti je, že v ČR žije už 40 let, má zde děti, ve Vietnamu nic nemá, rodiče již zemřeli, nemá tam ani pojištění. Chtěl by zůstat zde s dětmi.
6. Součástí spisu je rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2021, č. j. OAM-103/ZA-ZA11-HA13-2021, o žádosti žalobce ze dne 16. 2. 2021, kterým žalobci nebyla mezinárodní ochrana podle § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu udělena. Dále bylo rozhodnuto, že doplňkovou ochranu nelze žalobci udělit pro existenci důvodů podle § 15a zákona o azylu. V rámci tohoto řízení žalobce mj. uvedl, že poprvé přicestoval do ČR na pracovní vízum. Poté zde podnikal a za tímto účelem disponoval dlouhodobým pobytem. V roce 2004 nastoupil k výkonu trestu odnětí svobody a v roce 2009 byl propuštěn. Od roku 2014 do 2021 byl ve vězení znovu. Po propuštění mu byl udělen výjezdní příkaz s platností do 29. 1. 2021. Požádal o jeho prodloužení, ale soud mu nevyhověl, a tak požádal o azyl. Od roku 2009 do 2014 pracoval brigádně v Praze. Ve Vietnamu nic nemá, proto požádal o mezinárodní ochranu. V ČR má děti, které zde žijí a pracují. Potvrdil, že si chce cestou žádosti legalizovat pobyt. Ve vlasti nikdy neměl žádné potíže a neměl je ani při vycestování. Má tam bratra a sestru, se kterými je v občasném kontaktu. Užívá léky kvůli vysokému krevnímu tlaku.
7. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Soud vyšel v dané věci mj. z následujících ustanovení právních předpisů:
9. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1“*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

10. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu *je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.*
11. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu platí, že *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
12. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.*
13. Podle § 11a odst. 4 zákona o azylu *ministerstvo může z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit podanou opakovanou a další opakovanou žádost jako přípustnou.*
14. Jádrem žalobních námitek je, že se žalobce domnívá, že žalovanému uvedl relevantní nové skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, a sice skutečnost, že mu ve Vietnamu zemřeli rodiče, nemá tam pojištění a nemá se tam kam se vrátit, kdy zároveň má za to, že uvedl nové skutečnosti také ohledně svého zdravotního stavu. V České republice má svou veškerou rodinu a prožil zde celý svůj aktivní život.
15. K této námitce soud uvádí, že institut opakované žádosti představuje ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu možnost opětovného meritorního posouzení žádosti, avšak pouze v odůvodněných případech. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009 č. j. 9 Azs 5/2009 - 65: *„Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti.“* Aby mohla být žádost žalobce meritorně posouzena, bylo třeba, aby uvedl nebo aby se objevily nové skutečnosti předpokládané zákonem o azylu. Ten stanoví dvě podmínky, které musí nové skutečnosti splňovat. Musí jít o skutečnosti, které bez zavinění žadatele nebyly v původním řízení zkoumány, a dále musí jít o takové skutečnosti, na základě kterých se lze domnívat, že by žadatel mohl být pronásledován ve smyslu § 12 zákona o azylu nebo že by mu mohla hrozit vážná újma dle § 14a zákona o azylu.
16. Žalovaný poukázal na to, že žalobce jako důvod podání první žádosti označil legalizaci pobytu, neboť zde pozbyl pobytové oprávnění. Návrat do vlasti odmítal z důvodu, že do ČR přicestoval, když byl mladý a pokud by se měl vrátit, nemá tam již žádné zázemí. Návrat odmítal také z důvodu přítomnosti svých dětí v ČR, kde by s nimi chtěl zůstat. Žalovaný uvedl, že důvod pro udělení mezinárodní ochrany nebyl v řízení o první žádosti nalezen, kdy poukázal na to, že byly reflektovány i informace o zemi původu a tamní situaci. Za nové skutečnosti k nynější žádosti žalobce podle žalovaného označil fakt, že mu již zemřeli rodiče a ve Vietnamu nemá žádné pojištění, dle žalovaného však tyto skutečnosti nemohou na verdiktu rozhodnutí nic změnit, neboť se nejedná o relevantní nové skutečnosti. Žalovaný poukázal dále na zdravotní stav žalobce, ke kterému uvedl, že hypertenzi žalobce zmiňoval již v prvním řízení. V novém řízení nově zmínil, že v roce 2014 prodělal operaci očí, která mu však nepomohla, protože na levé oko nic nevidí, ale nijak to neřeší. Žalovaný uvedl, že žalobci tato skutečnost byla známa již v řízení o první žádosti, avšak se o ní nezmínil. Žalovaný také dodal, že žalobce ani v nynějším řízení nedoložil žádné lékařské zprávy, které by popisovaly jeho zdravotní stav a prokázaly jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

potíže. Žalovaný dále konstatoval, že žalobcem sdělené nově skutečnosti se netýkají změny situace v zemi původu, jeho odchodu z vlasti nebo prezentovaných problémů, které tam měl, ani důvod, pro které by měl mít jakékoli obavy v případě návratu, tím méně svědčících o možném pronásledování dle § 12 zákona o azylu či vážné újmě dle § 14a zákona o azylu. Žalovaný se zabýval situací v zemi původu žalobce a uvedl, že na základě obstaraných zpráv nedošlo ve Vietnamu od meritorního posouzení předchozí žádosti k žádné změně, která by mohla představovat relevantní novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný konstatoval, že důvody vylučující udělení doplňkové ochrany žalobci pro spáchání vážného zločinu dle § 15a odst. 1 písm. b) zákona o azylu přetrvávají i dále. Žalobce žádnou změnu ohledně těchto skutečností netvrdil. Z opisu z evidence rejstříku trestů ze dne 26. 7. 2022 plyne, že trest uložený žalobci za spáchání zvláště závažného zločinu nebyl zahrazen ani se nestal předmětem amnestie. Ve zkušební době žalobce spáchal další zvláště závažný zločin. Lze shrnout, že žalovaný nenalezl žádný důvod pro opětovné meritorní posouzení žalobcovy žádosti.

17. Soud pochybení žalovaného ohledně jeho posouzení nenalezl. Žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav i obstaral relevantní podklady. Poukázal na skutečnosti uváděné v přechozím řízení. Důvody podání žádosti žalobce byly obdobné jako v řízení o první žádosti, kdy ani situace v zemi původu žalobce se nikterak významně nezhoršila.
18. Žalobce ke své druhé žádosti jako důvod jejího podání označil fakt, že v ČR žije už 40 let, má zde děti, ve Vietnamu nic nemá, rodiče již zemřeli. Chtěl by zůstat zde s dětmi. Pokud se týká skutečnosti, že zde nemá žalobce ve Vietnamu žádné zázemí, v ČR má dvě děti a je zde již 40 let, tak tyto nenaplnují podmínky nových skutečností dle § 11a odst. 1 zákona o azylu, kdy není naplněna podmínka, že *nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení*. Tyto skutečnosti již byly známy v řízení o první žalobcově žádosti, kdy byly i meritorně zhodnoceny, avšak jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany shledány nebyly.
19. Lze nadto doplnit, že skutečnost dlouhodobého pobytu ani rodinných vazeb (dvě děti) není bez dalšího důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, ani pokud se jedná o první azylovou žádost, kdy udělit mezinárodní ochranu z těchto důvodů lze jen ve zcela výjimečných případech ve spojení s například zdravotními důvody člena rodiny pečujícího o malé dítě apod. O takovou skutečnost se v případě žalobce nejedná, neboť žalobcovy děti jsou obě již dospělé a soběstačné, jak sám žalobce uvedl, v ČR obě žijí a pracují. Z ničeho naopak nevyplývá, že by měly být žalobcovy děti na žalobci jakkoli závislé, nebo že by naopak on byl jakkoli závislý na nich. Přítomnost žalobce v ČR z tohoto důvodu tak není nikterak nezbytná, kdy v této záležitosti žalobce neuvedl od předchozí žádosti žádné změny, pouze opětovně poukázal na existenci těchto vazeb a dlouhodobý pobyt. Z ničeho tedy nevyplývá, že by se rodinné poměry žalobce měly jakkoli změnit tak, aby nová situace mohla být považována za relevantní novou skutečnost. Samotný dlouhodobý pobyt žalobce na území ČR je pak zcela bez významu, neboť se rovněž jedná o již známou skutečnost z prvního řízení. Lze pouze nad rámec uvedeného podotknout, že z pobytové historie žalobce vyplývá, že byl opakovaně v ČR ve výkonu trestu, kdy v této době musel rovněž být odloučen od svých dětí. Žalobce v předchozím řízení také uvedl, že po propuštění v roce 2021 mu byl vydán výjezdní příkaz, u kterého žádal o prodloužení, avšak nebylo mu vyhověno, a proto požádal o azyl. Žádná ze zmíněných skutečností nenaplnuje ani druhu podmínku zmíněného ustanovení, neboť se nejedná o skutečnost,

která svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.

20. Co se týká tvrzení o absenci zázemí, respektive úmrtí rodičů ve Vietnamu, pak soud uvádí, že tvrzení ohledně absence zázemí žalobce ve Vietnamu byla rovněž již známa v předchozím řízení, kdy byla žalovaným vypořádána. Ani toto tvrzení nenaplnuje podmínky dle § 11a odst. 1 zákona o azylu nejedná se o relevantní novou skutečnost. Přestože žalobce nově uvedl, že jeho rodiče již zemřeli, z jeho sdělení k první žádosti v tehdejší řízení vyplynulo, že ve Vietnamu mj. žije jeho sestra a bratr, se kterými je v občasném kontaktu, tedy není ani pravdou, že by žalobce ve Vietnamu byl zcela sám. Relevantní novou skutečností není ani tvrzení o absenci pojištění.
21. Taktéž žalobcem zmíněné skutečnosti ohledně jeho zdravotního stavu nesplňují podmínky pro nové skutečnosti požadované § 11 odst. 1 zákona o azylu. Zdravotní stav žalobce se zásadně nezhoršil. Žalobce již v prvním řízení poukázal na svůj vysoký krevní tlak, což sdělil shodně i ke druhé žádosti. V nynějším řízení nově doplnil, že nevidí na levé oko, avšak k tomu též výslovně dodal, že toto nijak neřeší a uvedl, že jinak je zdravý. Soud se ztotožňuje s argumentací žalovaného, že informace ohledně jeho zdravotního stavu byly žalobci známy již při první žádosti, a to jak v případě krevního tlaku, tak i onemocnění očí, neboť operaci očí dle svého sdělení žalobce prodělal v roce 2014 a první žádost podal v roce 2021, tedy mohl toto onemocnění zmínit již tehdy, nadto ani nedodal žádné lékařské zprávy.
22. S ohledem na uvedené lze shrnout, že ve své opakované žádosti žalobce na žádné relevantní nové skutečnosti nepoukázal a ani žalovaným nebyly takové skutečnosti zjištěny.
23. Žalovaný se vzhledem k uvedenému zcela adekvátně zabýval nynějšími tvrzeními žalobce, která vyhodnotil jako obdobu dřívějších skutečností. Podklady popisující situaci v zemi původu byly aktuální a dostatečné. Zcela odpovídají požadavkům § 23c písm. c) zákona o azylu. Nejvyšší správní soud ve vztahu ke shromážděným podkladům v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. [1 Azs 105/2008](#) – 81 uvedl: „*Při používání informací o zemích původu je nutné dodržovat následující pravidla. Informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.*“ Také těmito kritériím podklady shromážděné žalovaným zcela vyhovují.
24. K námitce nesprávného posouzení (ne)udělení azylu podle ust. § 12, humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu a ve vztahu k (ne)udělení doplňkové ochrany podle ust. § 14a zákona o azylu, soud uvádí, že podle § 10a odst. 2 zákona o azylu *je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany*. Vyhodnotil-li tedy žalovaný žádost jako nepřipustnou, pak jednotlivé možnosti udělení mezinárodní ochrany neposuzoval. V případě žalobce nebyl s odkazem na uvedené nalezen důvod pro postup podle § 11a odst. 4 zákona o azylu. K námitce nezákonnosti rozhodnutí z důvodu, že ve výroku není uveden odkaz na důvod nepřipustnosti opakované žádosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, soud uvádí, že žádost byla posouzena jako nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, dle kterého *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1*. Z uvedeného je zřejmé, že důvodem nepřipustnosti byla skutečnost, že žalobce podal opakovanou žádost, která byla posouzena jako nepřipustná

podle § 11a odst. 1 zákona o azylu, tj. proto, že žalobce neuvedl ani se neobjevily relevantní nové skutečnosti, které by mohly vést k meritornímu posouzení žádosti. Důvod posouzení žádosti jako nepřipustné byl pak žalovaným podrobně vysvětlen v odůvodnění rozhodnutí.

25. Soud z důvodů shora uvedených žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
26. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 7. 8. 2023

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.